



## **Svmma Juris Canonici**

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,  
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,  
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium  
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,  
discussa, & explicata

**Strein, Johann**

**Coloniæ Agrippinæ, 1658**

LXXXVIII. Differentia 14. Secundùm leges præsumitur matrimonium inter  
eos, qui simul habitant, & familiam tractant.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

Quæ variè à DD. explicantur, dum alius hoc ipsum sufficere, alius requiri plura existimat. *Gottif.* Ego, inquit, ductam planè putaverim, si verbis de præfenti ducta fuerit, licèt neque in domum mariti deducta sit, neque cum eo concubuerit. Adde *Tholosan. qui l. 9. c. 5. n. 16.* neque nuptialia instrumenta, neque pompam, & apparatus, neque pacta nuptialia constituere matrimonium ex legibus probat.

II. Juris Canonici decisio in *c. Tua. De sponsalib.* est, matrimonium in veritate contrahi per legitimum viri, & mulieris consensum, sed quantum ad Ecclesiam verba consensum de præfenti exprimentia requiri. Nam surdi, & muti

possunt contrahere matrimonium per consensum mutuum sine verbis, & pueri ante legitimos annos. per verba sola non contrahunt, cum intelligantur minime consentire.

Quæ autem verba, & quis consensus ad matrimonium sufficiat. *Navar. in c. 21. n. 20.* dilucidè exponit. Illa, ait, verba sufficiunt, & requiruntur, quibus significatur statim unà cum dicto vel signo alterum alteri corporis sui potestatem tradere iuxta omnium sententiam, quæ sunt. *Ego te in uxorem meam accipio. Ego te in maritum meum accipio.* & alie illis æquipollentes formulæ. *Consentio in te ut sis mihi coniugem:* aut, *volo, ut sis uxor mea.* Nihil enim refert. *l. fin. ff. Mandat.*

XIV. LXXXVIII.

DIFFERENTIA 14.

Secundùm leges præsumitur matrimonium inter eos, qui simul habitant, & familiam tractant. *l. in libera mulieris, ff. De ritu nupt.* Secundùm Canones verò non præsumitur, sed ostendenda est solennitas nuptiarum. *c. l. 30. 2. 5. c. illud. de præsumpt.*

*Ioan. Bapt. à S. Blasio 101. Galvan. 14.*

*Canisius 40.*

**L**Ex *in libera. cita.* non concubinitum, sed matrimonium intelligendum esse ex consuetudine mulieris liberæ, non certitudine aliqua, sed præsumptione nititur, de qua *Alciat. in Reg. 2. Præsumpt. 5. & Reg. 3. præsumpt. 38.* Præsumitur in dubio matrimonium inter duos ingenuos simul conversantes. Quamvis enim alio sine cohabitare possint, vitamque pro arbitrio agere etiam

nefariam, id tamen nisi probetur in dubio affirmare non licèt, sed in bona parte capere humanitatis est, quamvis sacrorum Canonum contradicere videatur auctoritas. Ecclesia enim securitati matrimonij consulere volens clandestina connubia extincta vellet: & quæ de salute animæ agitur, delictum potius quam matrimonium præsumit iuxta doctrinam *Alciati in Reg. 3. præsum. 1. c. 68.*

Gloss. in c. 1. De scrutin. & c. Iuuenis. De Sponsal.

11. Quamobrem in c. cit. Evaristus Papa clandestina coniugia reprobans non pauca scribit ad legitimum matrimonij contractum necessaria esse, subditque, sic peracta legitima scitote esse connubia: aliter vero presumpta non coniugia, sed adulteria, vel contubernia, vel stupra, aut fornicationes potius, quam legitima connubia esse non dubitate. In c. illud quoq. pari modo præter cohabitationem diurnam ad matrimonium probandum plura adminicula exiguntur. Hodie post Concil. Trident. Con-

stitutionem Sess. 24. c. 1. De reform Matrim. nec cohabitatio, nec ullus consensus, verbis, signis, aut factis expressus, nec etiam copula quicquam faciunt ad præsumendum matrimonium, nisi coram parcho, & testibus fiat. Atque ita pro nihilo reputatur quicquid in contrarium à legibus decernitur, nec putanda sunt nuptiæ (licet Gotif. velit) si mulier probet, se eam mente acceptam à viro, ut esset ei uxor. Sollemnitas enim à Conc. Trid. indicta simpliciter necessaria est. §. Qui aliter. ubi eiusmodi contractus irritos facit.

## LXXXVIII.

## DIFFERENTIA 15.

Jure civili mulier rapta non potest nubere raptori suo. l. vii. §. Sin autem C. De raptu virg. Jure Canonico autem potest nubere. c. Accidens. de raptor. Bartol 97. Io. Bapt. à S. Blasio 121. Galvan. 43.

**N**É vocis ambiguitas errorem pariat, sciendum est, ad raptum penis à Jure sancitis obnoxium quatuor condiciones requiri, 1. ut sit violentia. 2. ut fiat causa libidinis. 3. ut sit traductio de loco in locum 4. ut rapta mulier sit honestæ vitæ. Sanch. l. 7. D. 12. n. 3. Illis igitur, qui dicto modo raptum fecerint, Iustinianus Imperator primò pœnam capitalis decernit, & tam illorum, quam opem illis ferentium bona statim in rapte dominium transire declarat. Præterea facultatem tollit raptæ virginis, vel mulieri raptorem suum sibi maritum

poscendi, sed à parentibus, cui voluerint, excepto raptore, despondendas esse.

11. Alia Ecclesiæ mens est libertati nubentium consulentis. Nam in cap. citato Accidens. ita legimus. Rapta puella legitime contrahet cum raptore, si prior dissensio transeat in consensum, & quod ante displicuit, incipiat complacere, dummodò ad contrahendum legitime sint personæ. Vnde aliqui DD. apud Barb. colligunt, secundum hunc textum non requiri, ut puella extra potestatem raptoris constituta sit, atque in pristina libertate consentiat, sed sufficere ad va-

N 2

lorem